

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ראה - שופטים תשפ"א ♦ עלון מס': 71

השגחה שבועית

למה הוא אינו ממחר לבית משפט

סיפר לי יהודי, שהבט שלו במצב לא פשוט. זה כואב מאוד, שאף אחד בעולם לא יתנסה בזה ולא יבין. איך זה קרה? הוא הגיע עם הבת לבית חולים, במצב שיכלו להציל עוד הרבה. אם הרופאים היו מזדרזים ופועלים מיד, בענווה ובאחריות, הם בוודאי היו יכולים להיות שליחים טובים כדי להחזיר אותה הביתה בריאה ושלמה. אבל הם לא פעלו כך. היתה שם מחלוקת כלשהי בין שני צוותים של רופאים. האחד התמרמר על השני, חיכה לתגובה מסוימת ושלח תגובה אחרת. הם היו עסוקים בעצמם ובענייניהם הפרטיים, וזאת בשיא המשמרת, כשהתפקיד שלהם הוא להציל חיים. הם התרשלו. הם מעלו בתפקיד. הם איחרו את המועד, המצב של הבת הידרדר, ועכשיו היא נמצאת במצב קשה מאוד. אותו יהודי, מצד אחד מלא בתקווה שתבריא במהרה, ומן הצד השני כאוב בשל התרשלות הרופאים. אבל הוא לא כועס. הוא לא מאשים. הוא לא מסתובב בעולם עם נקיפות מצפון, למה לא צעקתי על הרופאים ולמה לא זיזרתי אותם ולמה חיקיתי, ולמה הם חיקו, ולמה הם לא הסתכלו ולמה ולמה ולמה. הוא דילג על כל קשת הרגשות מהסוג של כעס, שנאה, האשמה ונקמה, ובמקום זה יש לו רוגע מסוים. הוא מרגיש שהוא בידיים בטוחות. בידיים של הקב"ה. אנשים ששומעים על מה שקרה לבת שלו, משתוממים. איך אתה לא ממחר לבית המשפט? למה אתה לא תובע את פלוני ואת אלמוני? אנשים אחרים במצב שלכם שקועים כל היום במחשבות נקם. את מי להאשים, ואת מי להושיב מאחורי סורג ובריח. הוא עונה להם במשפט אחד: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים". הם לא מבינים. הרי היתה כאן רשלנות ברורה! אבל הוא עונה להם שוב: "הוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים". הקב"ה מנהיג את העולם. אני יודע שאין אדם יכול, לא להועיל ולא להזיק, כי אם ברשות הבורא. ומה אכפת לי אם הם שליחים אלו או שליחים אלו? מה זה משנה מי נבחר משמים להיות השליח? אחרי שהוא שאל מורה הוראה, שהורה לו שצריך לתבוע את הרשלים כדי שילמדו להבא לא לעשות מעשים כעין אלו, הוא מתכוון לתבוע כי כך ציוותה עליו התורה, אבל לא מכיון שהוא מאשים. זה פלא לראות מה זה יהודי. מה זאת 'אמונה'. פשוט חיים אחרים, חיים שונים. מי שאינו חי את זה, פשוט אינו מבין את האדם הזה. איך זה יכול להיות? הרי אתה רואה עין בעין שהשני התרשל. איך אתה יכול להישאר שאנן ולא לתבוע חצי עולם! תירוץ אחד מתרץ את הכול. "הוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים". וחיים של אמונה, עם כל מה שעובר על האדם, אלו פשוט חיים אחרים, חיים שלווים, חיים רגועים, חיים שמחים.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

כיצד להמעיט מצער הנפש?

רבנו אינו מבטיח שמי שיבטח בהשם ייצל מכל תקלה ובעיה. אולם הוא מבטיח לנו שאחת מתועלות הבטחון היא **מיעוט צער נפשו במסחרו**. כאשר ברוך השם עובדים את השם, וכחלק מזה גם עוסקים לפרנסה, והכל כשר וישר ומותאם להלכה, קורה שמתרחשות תקלות. במקום התכנית שהיתה, הגיעה מציאות בלתי צפויה לגמרי; משהו השתבש בכל המהלך; היה חוסר הבנה או השסורה התקלקלה... ואז יש בעיה גדולה. מי שעדיין לא למד ענייני בטחון, ממש יוצא מהכלים, הוא אינו יודע את נפשו ואין לו כל מושג איך להתמודד, אבל מי שלומד ומתחזק, מרוויח שהוא עובר את הניסיון בקלות יחסית. רבנו אינו כותב לנו בכמה מתמעט הצער, אם זה יורד ממאה קילו לשבעים, אם במקום לסבול דאגה ועגמה במשך מאה ארבעים וארבע שעות, דואגים רק שבעים ושתיים שעות. אין כאן הגדרה מדויקת של כמות, כי זה תלוי במידת הבטחון של האדם. מי שלמד מעט - יתמעט לו במעט, מי שלמד הרבה - יתמעט לו הרבה, ומי שלמד הרבה מאד עד שהתחזק והתחשל הוא נאחז כל כולו באלוקיו, אזי אין לו בכלל עגמת נפש. לדוגמה, ישראל קדושים מתכוננים לחג הפסח. ליהודי אחד יש פרנסה ממכירת מצות לארצות הגולה. הוא מעמיס אנייה במאות טונות של מצות, כשבכל קילוגרם מושקעים כל כך הרבה עמל, טרחה והידורים שעולים לו המון כסף, והוא מקווה לקבל את התמורה והרווח, אחרי שימכור הכול בחוץ לארץ. והנה האנייה שהוא שלח כבר בט"ו בשבט, מתעכבת. כשהיא סוף סוף מגיעה לנמל, זה קורה בכ"ד בניסן, יומיים אחרי שפסח עבר... שינסה למכור אותם לפסח שני... איך מתמודד סוחר יהודי כאשר מתעכבת אצלו פרקמטיא? אם הוא לומד בטחון, יתמעט צער נפשו במסחרו. די לו בהפסד של הממון, והוא לא מוסיף על זה דאגות וצער. חבל על הכסף, אבל עוד יותר חבל על הלב. ומה קורה כאשר לא יוכל לגבות חובו? המוכר כל כך שמח לראות את הקונה כותב לו צ'ק ואומר לו 'להתראות'. הוא חושב שהקונה מתכוון לבקר שוב בחנות, אבל למעשה,

כשהקונה אמר 'להתראות' הוא קרץ לצי"ק במבט רב משמעות, שהרי עתיד הוא לחזור... מה יעשה המוכר כשהו יקרה, והוא יגלה שהעסק אבוד ואין לו סיכוי לראות את הכסף בגלגול הנוכחי? רבנו מבטיחו שיתמעט צער נפשו.

כך גם אם יפגעו חולי בגופו. די לו בזה שכואב לו, והוא פוטר את עצמו מדאגות ההווה והעתיד. הוא יודע שהוא נתון בידי הרחומות של רופא כל בשר, וצערו מתמעט. במקרה זה הרווח גדל עוד יותר, כי ככל שהאדם נמצא בצער, כך מתקשה גופו להתגבר על החולי, ואילו כאשר האדם מעל הדאגה חוזר שבורא העולם מנהל את כל העולם לטובתנו, הגוף שלו מקבל כוח להתרפא. כמו שאמר שלמה המלך (משלי י"ח): **"רוח איש יכלכל מחלהו"**.

כשקורית תקלה בגוף ל"ע; לפעמים אלו ציפורניים, לפעמים שיניים ולפעמים משהו יותר רציני, הולכים לרופא מומחה, ולא די שהוא מכאיב וחותך, אלא עוד משלמים לו אלפי דולרים. מדוע משלמים לו? כי מבינים שהוא המומחה, ושהוא יודע מה שהוא עושה, ומקווים שפעולתו אכן תצליח לרפא ולהיטיב. כאשר מונה רבנו (בסוף הפתיחה בשער הבטחון) בין תועלות הבטחון את מיעוט צער נפשו, הוא מוסיף את הידיעה **שהבורא יתברך מתקן ענייני יותר ממנו, ובוחר לו טוב, יותר ממה שהוא בוחר לעצמו**. הרי למה כל אחד רוצה בית יפה ונוח, ומחפש לשבת במקום טוב שבו המזגן לא ידפוק עליו מצד אחד, ולא יתעלם ממנו מצד שני? כי הוא דואג לעצמו. הוא יודע מה נוח לו ומה טוב לו, אבל האבא שבשמים יודע עוד יותר טוב ממנו בכל העניינים, ולכן הוא רגוע גם כשקורה לו משהו לא נוח. על זה נאמר בתהלים (ס"ב): **"אך לאלקים דומי נפשי - כי ממנו תקוותי"**!

אלו הם חיים של מי שלומד ומתחזק בבטחון; חיים שמתעלים מעל תקלות היומיום, חיים רגועים ומאושרים.

(מתוך שיעור 22 בשער הבטחון)
מומלץ לשמוע את השיעור **בהירות בשלוחה** 1<4<3<22# לאחר בחירת השפה.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

תפילה קטנה = ישועה גדולה

כאשר מגיע ר' צבי לארץ, הוא נוהג לשכור רכב לכמה ימים, ובאמצעותו להתנייד בתוך ארצנו הקדושה בין ערים ותחנות. בראש חודש תמוז תשפ"א, בשעת צהריים, עשה ר' צבי את דרכו ממרכז הארץ לכיוון ירושלים, כשבדרך הבחין בבחור העומד בתחנת אוטובוס ומכה. ר' צבי החליט לעשות עמו חסד, עצר לידו ושאל, "לאן אתה צריך?"

"לירושלים".

"יפה. בוא והיכנס".

נכנס הבחור והתיישב לצדו של ר' צבי. הוא נראה נרגש למדי. "מה אתה צריך בירושלים?" שאל ר' צבי.

"רופא שיניים".

הם המשיכו לשוחח, והנה מספר הבחור היקר שלא היה לו כסף כדי לנסוע לירושלים, והוא עדיין אינו יודע מהיכן יהיה לו כסף לשלם לרופא. מההורים שלו הוא אינו מסוגל לבקש את המטבעות האלו. ליבו אינו נותן לו להכביד עליהם בהוצאה הקטנה יחסית, כשהם עומדים ערב חתונה. בעוד ארבעה ימים תעמוד אחותו תחת החופה, והמצב הכספי בבית קשה ממש. אביו שיחיה הוא תלמיד חכם מופלא, שיושב ולומד ואף נמצא לקראת סיומו של חיבור בנושאי אמונה ובטחון, אך הוא אינו אדם בריא ואסור לו להיכנס ללחץ. לכן כל ענייני הכספים בבית אינם מעניינו כלל. האישה, אשת חבה, היא זו שנושאת בעול הכלכלי, ומי שמנהל את הכספים בפועל זהו גיסו של הבחור, חתן מסור שלקח על עצמו לדאוג לכלכלת בית חמי.

אחותו הכלה היא הבת האחת עשרה במשפחה. הוא עצמו, בחור בן עשרים, הילד ה-12 מתוך 13, מביץ את המצב, ואף אינו מנסה לבקש שיכניסו לרשימת ההוצאות לכבוד החתונה בגד חדש בשבילו. היום, לפני שיצא לדרך, התפלל מנחה גדולה בכוונה. בשמונה עשרה הוא אמר 'השיבנו אבינו...' 'סלח לנו אבינו...' 'אב הרחמן...' ואמר לעצמו: 'הרי עכשיו אמרתי שהרבונו של עולם הוא אבא שלי. מאב, ראש המשפחה, איני יכול לבקש כסף, אבל מאבא שבשמים, שאכפת לו ממני והוא דואג לי, אני יכול גם יכול לבקש'. אחרי התפילה הוא נשאר בבית המדרש ואמר תהלים בכוונה גדולה. 'אבא' הוא פנה לה' בתחינה, 'אתה יודע שאני בחור בן עשרים, וזה לא כל כך קשה לעבוד קצת ולהרוויח כמה מאות שקלים. אבל הריני בחור ישיבה. זכיתי ללמוד את תורתך הקדושה, ועז רצוני להמשיך בלימוד ולא לעסוק בדברים אחרים. לכן אני מבקש ממך: עזור לי שאוכל להגיע לירושלים, שאוכל לשלם לרופא, שאוכל לקנות בגד לחתונה. אין לי ממי לבקש, רק ממך. בבקשה אבא, תן לי'.

הבחור התחנן ואמר תהלים, ורק אחרי רבע שעה יצא אל התחנה לחכות לישועה. והנה ר' צבי היה השליח לקחתו לירושלים ברכב ממוזג ונעים, במקום שיידחה באוטובוס דחוס.

הבחור המשיך וסיפר על משפחתו. בין השאר הוא סיפר שאחיו משתתף קבוע במבחנים חודשיים של ארגון ההחדרת ההלכה, ושאלו הוא ממש מתעלה בדקדוק ההלכה. כל המשפחה יודעת, שכאשר רוצים לברר את ההנהגה הנכונה מבררים אצלו. זאת זכות בשבילו להיות אח לאברך כזה.

ר' צבי התרגש מאד. הוא עצמו אחד מהתורמים הכבדים של הארגון, והוא ממש רווה נחת מהידיעה שהכסף שלו

תוך שעה אחת הסתדר הכול

מספר יהודי מטבריה:

כסף זאת לא הצורה היחידה להשיג דברים, ואני מדבר מהכיוון העסקי. אפשר לתת דבר שווה כסף ולקבל בעדו דבר אחר שהוא שווה כסף גם כן. לדוגמה: אתה נותן לי 100 לחמניות בשווי 75 שקלים, ואני נותן לך נסיעה בשווי של 75 שקלים. לא שילמת לי כסף על הנסיעה, אני לא שילמתי על הלחמניות, אך למעשה היתה כאן עסקה לכל דבר. הסכם מעין זה עשיתי עם יהודי, רק שלא מדובר בנסיעה ובלחמניות, אלא בפרויקט רציני שבתחום המקצוע שלי. את המוטל עלי עשיתי בשלמות. הקדשתי זמן, כוח ודיבורים, עד שהסתדר העניין על הצד היותר טוב, וציפיתי לתמורה - שהוא יעשה עבורי את השירות שבתחום המקצוע שלו.

בשלב הזה העסק קרטע. אותו יהודי עשה הרבה פחות ממה שסוכם, ונגרם לי מזה הפסד גדול. התקשרתי אליו, והוא לא ענה לי. הקול האלקטרוני בתא הקולי היה אדיב וסבלן, ושמע את הדעותי פעם אחר פעם בלי להתחשב בכך שהסבלנות שלי על סף קריסה. כך הוא סחב אותי במשך שבועיים, מבלי שאקבל מענה.

סוף סוף אחרי שבועיים, ביום חמישי, הוא ענה לי, והתשובה שלו היתה שהוא בעצם לא חייב לי שום דבר. הוא מרגיש שהוא עשה מה שצריך, ולגבי ההרגשה שלי, זה לא ממש משנה.

הרגשתי מרומה. ההסכם היה כל כך ברור, כל אחד היה צריך להשיג מטרה מוגדרת בשביל השני. אני עשיתי כל מה שצריך עד הסוף, והוא רק התחיל לעסוק בענייני ועזב הרבה לפני שמשוהו זו. השתדלתי להתחזק באמונה שהכול משמים, ושרק הקב"ה עשה, עושה ויעשה לכל המעשים. זה לא היה קל, אבל ההתחזקות עזרה לי לקחת את המצב באופן רגוע.

ביום שני בבוקר אמרתי לעצמי, אני עושה השתדלות ומרים שוב טלפון. הרמתי טלפון לאותו אדם, הוא כמוהו לא ענה לי, ועתה הבנתי שכבר אין לי מה להשתדל. מה שמוטל עלי זה להתחזק באמונה. רק זה. התחזקתי שוב שהקב"ה עושה הכול, ואמרתי 'מזומן תודה'.

לאחר מכן אני מתקשר ליקו השגחה פרטית, ושומע את היבטחון היומיומי. מסופר שם על אחד שהשותף שלו רימה אותו, והוא חש שהוא נתון בניסיון גדול. הוא קיבל הדרכה מאדם גדול, שאמר שהניסיון נועד להעלות את האדם במדרגה נוספת בעבודת ה', ושכשהקב"ה שולח ניסיון לאדם, הקב"ה נותן לו את הכוחות לעמוד בזה. הדבר הראשון למעשה הוא לתת לאמונה את המקום, ולקחת שבועיים של שתיקה ואמונה. לומר שוב ושוב את 'אני מאמין' הראשון, 'הוא לבדו עושה ויעשה לכל המעשים'.

אימצתי את הדברים ללבי, ואמרתי, 'אם הקב"ה הביא לי את הניסיון, אני יכול לעמוד בזה. עכשיו רק אמונה'.

כעבור שעות ספורות אני מקבל טלפון מאבא שלי. רק לפני שבוע סיפרתי לו קצת את ההסכם ושבירו, והוא מתקשר ושואל: 'הסתדרת אתו כבר?' - 'עדיין לא'.

אומר לי אבי שליטי"א, 'אני עומד עכשיו בדיוק מתחת למשרד שלך, ועולה אליו'. אין לי מושג מה אבא שלי דיבר אתו, אולם סוף דבר, אחרי שעה הכול הסתדר. לא רק שההוא עשה מה שהבטיח, הוא עוד נתן יותר ממה שציפיתי, ויותר ממה שהוא הבטיח שיתן. הרווחתי הרבה יותר ממה שחלמתי וסיכמתי.

וכל השפע הזה הגיע אלי דווקא אחרי ששמטתי את המושכות לגמרי ונתתי לרבונו של עולם לנהל את כל העניינים.

(בטחון היומיומי ב-5 דקות - יום שלישי פרשת ואתחנן תשפ"א / מס' 231)

דבר עם בעל הבית

הפעם הראשונה שבה נסעתי לחו"ל כדי להתרים נדיבי עם להחזקת התורה בישיבה, היתה לפני שלושים וחמש שנים. עליתי למטוס, והנה אני רואה שבמחלקה הראשונה יושב הגאון הצדיק ר' דן סגל שליטי"א. אמרתי לעצמי, אם זכיתי לנסוע באותו מטוס עם צדיק כזה, אלך לבקש ממנו ברכה.

ניגשתי אליו וסיפרתי לו כי זו לי הפעם הראשונה שאני נוסע לחו"ל לטובת הישיבה, ואני מבקש ברכה להצלחה. אמר לי הרב שליטי"א:

כאשר באה אסתר המלכה לפני אחשוורוש כדי לבקש על כלל ישראל, היא נכנסה לסיכון עצום, שכן הוא יכול להרוג אותה במקום.

הם יושבים בסעודה שאסתר הזמינה, אחשוורוש והמן, ואחשוורוש שואל: 'מי הוא זה ואי זה הוא, אשר מלאו לבו לעשות כן?' והיא עונה: 'איש צר ואויב המן הרע הזה'.

אמר רבי אלעזר (מגילה טז). שאסתר הצביעה לכיוון אחשוורוש, ובא מלאך וסטר ידה כלפי המן.

עולה כאן קושיה נוראה. איך אסתר חשבה לעשות דבר כזה?

מאירים את העולם' כפשוטו -

הולך למקום טוב. זה חימם לו את הלב. רגע לפני שהבחור ירד מהמכונית לכיוון הרופא, הוציא ר' צבי כמה שטרות ונתן אותם לבחור. "זה בשבילך. ויש לי גם בקשה. יש לי בן בגילך, בשידוכים, ואני רואה שאתה בחור רציני. תסכים בבקשה לעשות אתי הסכם של 'המתפלל על חברי? אני אקח את שמך ושם אמך, ואתה תיקח את השם של בני. נחליף מספרי טלפון, ונתעדכן בבשורות טובות בעזרת ה'".

הבחור הסכים, השניים החליפו מספרי טלפון, ורגע לפני שנפרדו בידיות ספר הבחור את הכסף וראה שקיבל משמים כל מה שביקש. "בדיוק כמה שאני צריך בשביל לשלם לרופא ולקנות לי בגד לחתונה. תודה רבה".

ר' צבי, שכל כך נהנה לשמוע שיש אברך שעולה ומתעלה בזכות הארגון שהוא תורם לו, התקשר להרה"ג ר' הלל רוטמן שליט"א, נשיא הארגון, וסיפר לו על המפגש המרתק שהיה לו עם הבחור. אלא שר' הלל טוב העין, קלט מיד את זעקת המשפחה. "ר' צבי", הוא אמר לו, "זה יפה מאד שנתת לבחור כמה מאות שקלים, אך לא יצאת ידי חובה. אתה חושב שעשית טובה לבחור, אבל באמת את הטובה הגדולה עשה הבחור לך, בכך שבחר לעלות על מכוניתך ולזכות אותך במצוות הכנסת כלה. צריך לעזור למשפחה בנתינה הגונה!"

ר' צבי קיבל את הדברים, ומיד אמר במעשיות, "בסדר גמור. תברר לי על המשפחה ואני אתרום להם כמה כסף שצריך".

ר' צבי אמר לר' הלל את שם הישיבה שבה לומד הבחור, והתברר שזאת הישיבה שבה למד ר' הלל בעצמו לפני שלושים שנה. מכאן נפתחה הדרך לסדרת טלפונים שארכה שעות תמימות. בסופן היה בידי ר' הלל מספר הטלפון של החתן האחראי על ניהול הכספים בבית. "בדיוק אתמול, ארבעה ימים לפני החתונה, ישבתי עם חמותי וביררתי מהו הסכום המדויק שעדיין צריכים", דיווח החתן, "והגענו לסכום של עשרים וחמישה אלף שקלים". והוא מסר את מספר חשבון הבנק.

ר' הלל הרים טלפון לר' צבי ואמר לו, "שמונה אלף דולר צריך עכשיו, אבל נראה לי שכדאי לתת עשר אלף דולר. אתה הרי יודע שליל החתונה הוא רק ההתחלה. יש גם שבע ברכות ועוד הוצאות".

ר' צבי שמע 'שמונה אלף' והחליט לתת את הסכום הזה, ששווה בשקלים ל- 25,600 שקל. בו ביום, יום חמישי, אחרי שבצהריים פגש ר' צבי את הבחור, בערב היה כבר הכסף בידי המשפחה.

במהלך הימים עד החתונה שוחח ר' הלל עם תורם נוסף של הארגון, וסיפר לו איך גלגלה ההשגחה את הסיוע למשפחה. "מצווה גדולה כזאת", התפעל הגביר, "גם אני רוצה לקחת בה חלק. אמרת שהיה יפה לתת עשר אלף דולר, ובכן אני משלים את הסכום ומעביר בזאת אלפיים דולר לטובת המשפחה".

ביום שלישי, למחרת החתונה, מתקשר ר' הלל אל החתן ואומר לו שיש לו בשבילו אלפיים דולר. "מה אתה אומר!" מתלהב החתן, "מה אתה אומר! לפני כמה דקות ישבתי עם חמותי על הכספים, וגילינו שיש כמה סעיפים שלא חישבנו אותם, שעולים לסכום של 6,500 שקלים. חמותי הצדקת אמרה ברוגע, 'אותו אבא טוב ששילם את כל החתונה, הוא יתברך יזמין לנו גם את זה'. והנה אתה מתקשר! אלפיים דולר עולים בדיוק לסכום של 6,500 שקלים".

היופי שבמעשה הנפלא הזה, הוא בכך שהכול התחיל מעמידה של בחור בניסיון. היתה לו מחשבה לעבוד ולהרוויח כמה שקלים, אבל הוא התחזק בבטחון כדי להמשיך לשבת באהלה של תורה. על מה הוא ביקש? על הצרכים המצומצמים שלו: נסיעה, שניניים ובגד. הוא לא הכניס את ראשו בהוצאות הגדולות של החתונה, אבל בזכות העמידה בניסיון התגלגלה ישועה לכל המשפחה. אשריו ואשרי חלקו.

(מתוך שיעור 210 בשער הבטחון)

הרי בנקיפת אצבע כזאת היא מסכנת את עצמה ואת כל כלל ישראל!

אומר הגר"א, שההסבר למעשה התמוה של אסתר הוא שכח הדמיון עושה רושם באדם. שלפעמים אדם רוצה לקרוא לשמעון, וקורא 'ראובן', משום שבמחשבתו היה ראובן. כך הצדיקים, כשהיו מדברים לפני המלך, היו לבם ומחשבתם דבוקים בקב"ה. אף אסתר המלכה, אמנם ישבה מול אחשוורוש, אבל בלבה היא דיברה עם הקב"ה ולכן הייתה מחשבתה כלפי אחשוורוש, שהוא הרי גזר את הגזרה, ומחמת הדמיון הזה - טעתה והחווה כלפי אחשוורוש. זאת אומרת שאסתר דיברה בכלל לקב"ה, ולא לאחשוורוש.

אמר לי ר' דן: "גם אתה, כשתיכנס לדבר על לב יהודי על כך שצריך כסף לשיבה, תכוון שאתה מדבר לקב"ה. 'אבא, צריך כסף לשיבה', צריך שתהיה תורה בעולם. אל תשים לב למי שיושב מולך, אתה מדבר אל הקב"ה, והוא שומע אותך".

עצתו של ר' דן ליוותה אותי במשך כל מסע ההתרמה. בכל מקום שנכנסתי, ידעתי: אני יושב ומדבר אל הקב"ה, והיהודי שומע מה שאני מדבר.

זה היה המסע הראשון שלי, ולא היו לי מושגים מה זו 'הצלחה'. אחרי שסיפרתי לכמה הגעתי, אמרו לי שזאת הצלחה גדולה מאוד. ב"ה, היו נדיבים שנתנו סכומים בני ארבע ספרות, ובכל מקרה, הסכום הנמוך ביותר לא היה מתחת למאה דולר. וכאן הביא לי הקב"ה את הלימוד הגדול ביותר בחיי. קרוב משפחה שלי סיפר, שאחד מהעשירים הכי גדולים במדינה שבה הוא מתגורר, קיבל עוד בהונגריה אכסניה אצל סבא שלי בבית. במשך תקופה הוא ישן אצלו מדי לילה, וגם למד בחברותא עם דוד שלי. הוא תמיד שואל עלי אצל קרוב משפחתי, ומתעניין על המשפחה שלי ועל מה שקורה אצלו. 'בוא נלך להתרים אותו', אמר לי קרוב משפחתי, 'הוא יהודי שתורם הרבה'. קבענו פגישה ונסענו אליו.

העשיר קיבל אותי בסבר פנים יפות. הוא חיבק אותי ברוב אהבה ואחוה, ובמשך שעות תמימות שוחחנו על כל המשפחה. חשבתי שכאן, בטוח שאקבל הרבה כסף, ואני יכול לדבר לעשיר עצמו, כי בדרך הטבע הוא בוודאי יתרום בעין יפה. שכחתי בכלל מכל ההוראה של ר' דן.

אחרי שעות של דיבורים, סיפרתי לגביר למה הגעתי לכאן.

אומר לי העשיר, 'בוודאי, זאת זכות בשבילי להשתתף במצווה גדולה כזאת'.

והוא הוציא מכיסו שמונה עשר דולרים!!! אף אחד לפניו לא נתן לי סכום כל כך נמוך. תודה תודה, סליחה סליחה. כמה חבל שישבתי ודיברתי עם העשיר, במקום לדבר עם בעל הבית, עם הקב"ה. אשרי שק-ל יעקב בעזרו, שברו על ה' אלוהינו.

(בטחון היומי ב-5 דקות - יום רביעי פרשת ואתחנן תשפ"א / מס' 232)

דבר עם הנוס

סבתה של אשתי היתה מאושפזת בבית חולים, והגיע הזמן לשחרר אותה הביתה. היא חיכתה שישחררו אותה, אבל העניין התעכב והתעכב בלי שום הסבר. חיכו לרופא ולאחות והם לא הגיעו, הבת שלה דיברה עם רופאים ואחיות אבל זה לא עזר. ההמתנה הלכה והתארכה, וכשאשתי דיברה עם סבתה בטלפון, היא כבר ממש בכתה. היא אישה מבוגרת, וכל כך חשוב לה כבר להגיע הביתה. הסחבת היתה בלתי אפשרית. לא היה שם מקום נורמלי לשהות בו, והיא הרגישה שהיא לא יכולה עוד.

אשתי סיימה את השיחה בתחושה קשה, וחשבה, מה היא יכולה לעשות? עם מי היא יכולה לדבר שם בבית החולים? ובעצם, למה לדבר עם השליחים, אם אפשר לדבר עם הנוס בעצמו? היא הבינה שהטוב ביותר זה לדבר עם הקב"ה. ישבה והתפללה לה' מכל הלב, שיושיע את סבתה ותוכל כבר להגיע הביתה. כעבור שעה מתקשרת אליה סבתה ואומרת, "אני כבר בבית!" הסחבת הסתיימה בבת אחת. פתאום היו כל המסמכים הדרושים והיא פשוט קמה ונסעה הביתה. ברוך ה'.

(ערי"ש ואתחנן סיפור 2 מס' סיפור 21195)

אבא, תראה מה מצאתי

מדבר טל מרמת השרון. זכיתי להיות אברך וללמוד יום שלם. אשתי אינה עובדת, ילדים יש בלי עין הרע, וברוך השם מתמודדים. בחופש רצתה הבת שלי בת האחת עשרה שנצא לטיול, אך לא היתה לנו אפשרות כלכלית לכך. לא היה לי מספיק כסף לדלק, ולא יכולתי לצאת לנסיעה. כשהיא ראתה שעובר הבוקר ומגיעים הצהרונים, ועדיין איננו יכולים לצאת לטיול, היא פשוט התפללה לה' שישלח לנו כסף. היא גמרה לדבר את הדיבורים שלה עם הקב"ה, ומיד אחר כך פתחה את הדלת ויצאה לתיבת הדואר. היא מכניסה את היד ומוצאת מעטפה ובתוכה שמונה מאות שקלים!

"אבא, תראה מה מצאתי!" היא התלהבה, אבל אני ראיתי שזאת מעטפה מהסוג שבה אנחנו מקבלים תמיכה מפעם לפעם מאדם מסוים, וחשבתי שזאת מעטפה ישנה, שהרי הוא תמיד מתקשר להודיע שהוא מביא כסף, ולא מניח מעטפה והולך.

אולם המעטפה היתה חדשה, והכסף אמיתי. התקשרתי אליו והוא ענה לי שהוא פשוט שכח להתקשר אלי.

תראו מה זו תפילה של ילדה בת אחת עשרה. אין תפילה חוזרת ריקם, ולפעמים, כמו עכשיו, רואים מיד איך שהיא נענית.

(יום רביעי פרשת ואתחנן תשפ"א, צהרים סיפור 4 / מס' סיפור 21141)

אם העלון עדיין אינו מגיע לבית הכנסת שלך, מהיום זה בהישג ידך.

אחד אתה מקבל הביתה בכל פעם 20 עלונים. התקשר עכשיו ל-02-6209648, ותזכה גם אתה להאיר את העולם.

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

יש להימנע

הרב אהרן בייפוס מרכסים: בשאלתך אתה מציין "לאחרונה התעוררת". ייתכן כי במילים אלו נמצאת התשובה לשאלתך. נסביר זאת: בביטחון יש הרבה דרגות, וכל אחד צריך לנהוג לפי דרגתו. מסתבר שהתעוררות היא רמז מהשמים לכך שעליך בדרגתך במידת הביטחון. אכן, מי שעדיין נמצא במדרגה הרגילה, אין זה בעבורו פגם לבקש הנחה, אך אצלך, לפי הדרגה שלך, יש בכך פגם במידת הביטחון. שמח נא כי כבר הגעת לדרגה זאת.

הרב נחמן גולדברג מירושלים, והרב בן ציון רובין מירושלים: מי שמושרשת בקרבו מידת הביטחון, נמנע מלבקש הנחה. וכי מי שנתן לך תשעים שקלים, אינו יכול לתת לך מאה שקלים? הקב"ה זן ומפרנס לכול, והוא אינו זקוק להנחה... מה גם, שכשהדבר הוא על חשבון השני, ודאי שראוי להימנע מכך. גם אם יש מקום לבקש הנחה, כגון כשהמחיר יקר, יש לעשות זאת בנעימות, מבלי להלחיץ את המוכר.

הרב יצחק סירוטה מבית שמש: לפעמים בקשת הנחה כרוכה בשאלה של גזל ועושה. כגון הנוסע במונית, או כאשר מזמינים בעל מלאכה. כמובא בקונטרס "שפת תמים" ל"חפץ חיים" (פרק ה'): "מצוי מאוד שאחר הפעולה יש ויכוח בין האומן ובעל הבית בעניין תשלום השכר... ואם יפחות לו אפילו פרוטה אחת מזה, ייקרא עבור זה מן התורה בשם "גזלן ועושה שכר שכיר"... ובעל כורחו אם ירצה לצאת ידי חובתו בלי פקוק, יהיה מוכרח תמיד ליתן לבעל המלאכה כפי מה שהוא רוצה, וזה ג"כ קשה מאוד. על כן הרוצה לצאת ידי שמים, יקצוב עמו בתחילה, ויצא מידי כל ספק", ע"כ.

הרב שמעון איכנשטיין מבית שמש: בעניין של דבר מצווה ראוי להיזהר שלא להתמקח על מחיר, והדברים אמורים גם כאשר קונים דברים לכבוד שבת. ידוע המסופר על האריז"ל, שכאשר קנה דבר של מצווה היה מניח את מעותיו בפני המוכר, ואומר לו שייקח כראות עיניו.

הרב דב קליין מבית שמש, והרב ישראל לב ממודיעין עילית: גם אם אין בזה פגם במידת הביטחון, ראוי להימנע מכך. בדרך כלל הרווח הוא כמה פרוטות שחוקות. אולי יש כאן השתדלות יתרה, מביאים לנו **הרב בן ציון גנזלר מרמת ויזניץ חיפה, והרב אליעזר לב ממודיעין**

פעמים רבות בעת קניית מוצרים, אני נוהג לבקש הנחה מהמוכר. לאחרונה התעוררתי לחשוב שמא יש בכך פגם במידת הביטחון. כי מה שמגיע לי אמור להגיע אלי. מאידך גיסא, בהרבה חנויות יש מלכתחילה מחיר גבוה, וכדי שיוכלו להעניק הנחה למבקשים. מהי הדרך הנאותה לנהוג בזה? שאלה מספר 24 מ.ר. - ירושלים

עילית, בשם גדולים. יוסף הצדיק נענש על אשר כפל בקשתו בפני שר המשקים, ואילו ביקש ממנו רק פעם אחת לא היה נענש כלל. ומצד "השתדלות" ראוי לבחור בהשתדלות מכובדת יותר...

יש להתייר

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: מצד מידת הביטחון, בכל דבר שוק ולברר מחירי. בפרט אם בקשת הנחה נובעת מקושי כלכלי והיא כשרה לחלוטין. אך בלא כן, הדבר נוגד את מידת הביטחון.

הרב חיים הגר מבית שמש: מצד מידת הביטחון, בכל דבר שאנו מבקשים מהזולת, צריך מקודם להתפלל אל ה', ורק לאחר מכן לבקש מהשני. כן הוא גם בענייננו: יש לדעת שאנו תלויים בידי יתברך, שברצונו נקבל את ההנחה וברצונו לא נקבל.

הרב דוד לייפער מירושלים, והרב עזריאל גרין מבני ברק: אין בדבר פגם במידת הביטחון, כפי שאין פגם בהשתדלות בפרנסה, וכפי שאין פגם בזהירות מבל תשחית. כמובן צריכים לבקש בנעימות ובעדינות. מצוי רבות שהמוכר גם הנהגה להעניק הנחה, בידוע כי כך הלקוח מרוצה. נמצא זה הנהגה וזה נהנה.

הרב יצחק שפירא מאשדוד: כאשר המוכר מפיקע את השער, ראוי ונכון להתמקח על המחיר. ויש בזה הרבה בפוסקים, אם מותר למוכר לעשות כן.

ראיה לכאן ולכאן

הרב יהושע לוי מירושלים: מצטט לנו מדברי הרמב"ם (הלכות דעות פ"ה ה"א): "משאו ומתנו של תלמיד חכם באמת ובאמונה... ומוותר לאחרים כשייקח מהן ולא ידקדק עליהן, ונותן דמי המקח לאלתר", ע"כ. היוצא מדבריו, שאין ראוי להתמקח על המחיר. מאידך גיסא נראה שהוא הנהגה מיוחדת רק לתלמידי חכמים. אך בוודאי גם מי שאינו תלמיד חכם, ושיש מקום להתייר לו להתמקח, צריך לעשות זאת בדרכי נועם.

שאלה לעלון 73

ברצוני לשאול מהי הדרך הנאותה בנוגע לביטוחי הבריאות למיניהם, כגון דרגות הביטוח שמציעה קופת החולים. האם יש בזה חובת 'השתדלות', או שאולי צריך בעל ביטחון להימנע מלהצטרף לביטוחים?

ש. א. - בית שמש

נסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שלוחה 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) | [מן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com תשובות יתקבלו רק עם מלא ועם עיר עד יום ראשון פרטית כי תצא. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

אני מאמין שכבר שמעתם את זה מאות אם לא אלפי פעמים, אבל גם אני רוצה לומר לכם: החיים שלנו לפני שהתחברנו לקו החיים שאחרי ההתחברות, אינם דומים; יש לנו פשוט חיים חדשים!

מצד המקבילים

תרמנו 41 בתי כנסיות, כדי לקנות דירה גדולה ומרווחת, עם גינה גדולה במקום טוב, ברוך ה' בתוך פחות שבוע עוד לפני שזה הספיק להתפרסם בעלון כבר מצאנו בדיק מה שחיפשונו, דירה גדולה ונוחה - הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו יוסף חלל בן יפה שירה, נעמי מרים בת מוריאל

מצד הנוחחים

קח גם אתה שותפות קבע בהצפת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הווה למזכי הרבים: בניים ובני בניי יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים | לאומי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פלוס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר וזוג' איריס בת סוליקה ויוצ"ח שיחי

עלונים ל-67 בתי כנסת

הרב ה. ב. שליט"א שהכל יסתדר עם מס הכנסה ולא יניוק בשום אופן

עלונים ל-50 בתי כנסת

בעילום שם למציאת דירה בקרוב

עלונים ל-40 בתי כנסת

לע"כ האשה החשובה

מרת דבורה בת ר' ראובן אריה נלב"ע ב' אלול תש"פ

להודיה לדי' שנצליח למכור את הדירה בקרוב

שנוכה אהנו וצאציאנו להיות בטוחים בדי' באמת ולישועה ברוחניות וגשמיות

למציאת דירה בקרוב

להצלחה ברוחניות וגשמיות ולצאת זכאי

בעילום שם להצלחה בקניית הדירה

הייתי צריך ישועה ותרמתי 40 בתי כנסת ונושעתי להישוע בישועה שלמה

בעילום שם לחזרה בתשובה לארבעה ילדים ולרפואה שלמה לשני ילדים

להצלחה בהשיפוץ של הדירה וכולל בניית היחידת דיר

בעילום שם שיצליח לכסות כל חובותיו בקרוב

ושלא יצטרך למתנת בשר ודם

בעילום שם לזיווג הגון

אפרים יעקב ויהודה בני יגלית לחזרה בתשובה שלימה

לע"כ ר' יום טוב בן ר' חיים הלוי זצ"ל

על ידי ר' יעקב ישראל בן יוכבד שרה בת אסתר חיה

להצלחה מרובה בכל העניינים ונפרט בביטחון בתי' יתברך

על ידי הרב ד. א.

שבזכות הרבים רעייתי תמצא עבודה מתאימה בס"ד

בעילום שם לקניית דירה המרחיבה את הדעת

בחסד השם בנקל מידי הרחבה

להצלחה בסגירת המרפסת

בקלות וביטחון ובוזל לכבוד חג הסוכות

מקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקווד

שישים שניות של אור

לנהוג בקנאות. אך כל מעשיהם היו במתינות, מתוך חמימות ואהבת בני ישראל. גם אנכי, דרכי בקנאות. אני נוהג תמיד לומר לאלו שאומרים שהם אינם קנאים: האם כאשר מבזים אתכם, אתם שותקים? ומה עם ביזוי כבוד שמים, מדוע אז אתם שותקים? הרה"צ ר' אהרן קוטלר זצוק"ל היה בנערותו כעסן גדול, וכל דבר קטן הוציא אותו משלוותו. אך הוא עבד על עצמו עד שעקר ממנו את מידת הכעס. הוא השתנה מהקצה אל הקצה, חלף הכעס באו הרוגע והמתינות, ושום דבר לא הזיז אותו משלוותו. אשתו הרבנית היתה תמיד תמהה מדוע הוא אינו מגיב לאנשים המבזים אותו. היא לא היתה יכולה לסבול הנהגה זאת. ארע פעם, שבעת שיחה שמסר בפני מאות אנשים קם אחד וביזהו, אך הוא ענה לו בניחותא וברוגע תשובה על שאלתו.

מורי ורבי הגאון רבי גרשון זצוק"ל, אמר לי פעם: יש בדורנו קלות הדעת וחסרון ביראת שמים. אך אין לדונם לכף חובה. צריך לקבלם בחמימות, לדונם לכף זכות להשפיע עליהם בטללי אהבה.

הכעס הוא מידה שקשה מאוד לשוברה. רבים הם המבקשים תרופה ועצה למידה מוגזת זאת. באמתחתי סגולה נפלאה לשבירת מידת הכעס, על ידי קבלת שתי הנהגות למשך שלושים יום. האחת: ללמוד חצי שעה במשך כל יום בספר המדבר בגנות הכעס. השנית: במשך שישים שניות מהרגע שנכנסים הביתה, לשתוק ולא לדבר כלום, מטוב ועד רע. רק דקה אחת! לאחר מכן אפשר לומר מה שרוצים. כוחה של דקה זאת מאירה ומשפיעה מאוד. הנהוג כך - לאחר שלושים יום, שוב לא יתמרד עם הכעס.

יזכר לא אגער בבני ביתי, כאשר מעשיהם נוגדים את דרך התורה? - כך מתרץ הכעסן את מעשיו. התשובה בשבילו היא שאדרבא: הצעקה היא סימן לחולשה, ומעידה על חוסר שליטה, חוסר כוח להתאפק ולשים מעצור כאשר זקוקים לו. והילדים - מה הם אומרים? אם אבא אינו שולט על מעשיו, גם אנחנו איננו יכולים לשלוט בעצמנו, כאשר אנחנו עושים דברים שאינם ראויים.

רבתיי, הגה"צ ר' גרשון ליבמן והגה"צ ר' נתן ווכטפוגל, היו קנאים, והיו מעוררים שלפעמים צריכים

שיעורו הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסר מדי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)